

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2008. június 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. február 11. napján kihirdetett KB.I.51/2007/5. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményét jelentési kötelezettség megszegése vétségének (Btk.350.§ (1) bek.) **minősíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. február 11. napján kihirdetett KB.I.51/2007/5. számú ítéletével a vádlottat előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége miatt megrovásban részesítette.

A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, míg a vádlott 3 napot tartott fenn, majd felmentése érdekében fellebbezést jelentett be. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, mely szerint nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Érvelésének lényege szerint az ügyben bűncselekmény, illetve szabálysértés elkövetése nem volt megállapítható, ezért intézkedési kötelezettség sem terhelte. Álláspontja szerint a fegyelmi szabályzatban meghatározott haladéktalan tájékoztatási kötelezettség elmulasztása nem alapozza meg büntetőjogi felelősségének megállapítását. Fellebbezésének indokolását még kiegészítette azzal, hogy fegyelmi szabályzat értelmében fegyelmi eljárás csak konkrét személlyel szemben indulhat, ezért azt meg kellett, hogy előzze egy tényfeltáró vizsgálat, amelyek lefolytatására intézkedett és ezután javasolta a szükséges fegyelmi eljárások lefolytatását.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.II.38/2008. számú átiratában az első fokú ítélet tényállását azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott magatartásával megszegte a 11/2006. (III.14.) BM rendelettel kiadott Fegyelmi Szabályzat 11.§ (2) bekezdésében írt kötelezettségét, mely szerint minden előjárónak kötelessége, hogy a fegyelemsértés gyanújáról haladéktalanul tájékoztassa a fegyelmi jogkör gyakorlóját. E kiegészítéssel már az első fokú ítéletet felülbírálatra alkalmasnak tartotta. Mivel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlott bűnösségét, törvényesen alkalmazott vele szemben megrovást, amely elegendő a büntetési célok elérésére, az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a vádlott saját védelmében előadta, hogy az elsőfokú eljárás óta eszébe jutott, hogy milyen körülmények között szerzett tudomást a lövedékálló mellények eltűnéséről. Elmondta, hogy az őrsparancsnok olyan napon jelentette ezt neki, amikor hétfői nap lévén, a kapitányság vezetője közvetlenül számoltatta el az őrsparancsnokokat. Azt hitte, hogy ezen a napon az őrsparancsnok a történeteket jelenti a kapitányság vezetőjének és végig abban a hiszemben volt, hogy a lövedékálló mellények eltűnéséről a kapitányság vezetője is tudott. Ezért nem tett eleget jelentési kötelezettségének, azonban intézkedett a mellények felkutatása érdekében. Mivel ez továbbra sem vezetett eredményre, később intézkedett a fegyelmi eljárás kezdeményezésére. Csak ekkor szembesült azzal, hogy a kapitányság vezetője eddig nem tudott a történetekről, mivel az őrsparancsnok a hétfői beszámolaton nem tett eleget jelentési kötelezettségének. Mivel határidőn belül kezdeményezte fegyelmi eljárás lefolytatását, továbbra is felmentését kérte az előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége vádja alól.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. A kiegészített tényállás alapján továbbra is az ítélet helybenhagyását indítványozta. A vádlott védekezésével kapcsolatban kifejtette, hogy jelentési kötelezettsége teljesítése alól nem mentesítette az, hogy azt gondolta, hogy az őrsparancsnok is eleget tett a jelentési kötelezettségének.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendtartás szabályai szerint járt el, a rendelkezésre álló bizonyítékokat megvizsgálta. Az ítélet tényállása azonban a Be. 351.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján megalapozatlan, mivel az hiányos. A Katonai Fellebbviteli Ügyészség indítványával egyezően a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján kiegészíti azzal, hogy: „A vádlott magatartásával megszegte a 11/2006. (III.14.) BM rendelettel kiadott Fegyelmi Szabályzat 11.§ (2) bekezdésében írt kötelezettségét.” E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa így fogadta el felülbírálata alapján.

Az elsőfokú bíróság az általa rögzített tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban tévedett, amikor azt a Btk. 361.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétségében állapította meg. A vádlott ugyanis intézkedett alárendeltjei felelősségre vonására, a fegyelmi eljárást törvényes határidőben kezdeményezte velük szemben. Ugyanakkor nem tett eleget haladéktalan jelentési kötelezettségének, amikor a kapitányság vezetőjének nem jelentette, hogy alárendeltjeivel szemben fegyelemsértés gyanúja merült fel. A Btk. 350.§ (1) bekezdése szerint a jelentési kötelezettség megszegését követi el, aki fontos szolgálati ügyben kellő időben nem tesz jelentést. A vádlott saját bevallása szerint is elmulasztotta a tényállásban felhívott fegyelmi szabályzatban írt jelentési

kötelezettségét, ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint felelőssége e katonai vétségben állapítható meg. A másodfokú bíróság egyetértett a Katonai Fellebbviteli Ügyészség képviselőjének azon észrevételével, hogy a vádlott alappal nem hivatkozhat jelentési kötelezettségének megszegése során arra, hogy annak azért nem tett eleget, mert úgy gondolta, hogy más, aki szintén köteles e jelentés megtételére, e kötelezettségének már eleget tett. A jelentési kötelezettség ugyanis minden katonát külön-külön is terhel.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet megváltoztatta, a vádlott cselekményét a Btk. 350.§ (1) bekezdésébe ütköző jelentési kötelezettség megszegése vétségének minősítette.

Az elsőfokú bíróság egyébként helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket, amelyeket annyiban kell kiegészíteni, hogy további enyhítő körülmény a bekövetkezett időmúlás. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a legenyhébb büntetés kiszabása is szükségtelen. Ezért a megrovás intézkedés megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat.

A korábban kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet a jogi minősítés tekintetében megváltoztatta, egyebekben - helyes indokainál fogva - azt helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. június 18.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. június 18.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő